

JABLOŇ

Umývaj si líčka
Ako dve jabĺčka
Ani- ani- Anička,
Červená biela ružička

Pod lipkou, nad lipkou
Jedna mala dve jabĺčka,
Sľúbila ich mne.
A keď mi ich mala dať,
Začala sa vykrúcať,
Že nemá, že nedá, že by bolo zle.

Jablko nepadá ďaleko od stromu

Povej vetríik povej
Od poľa do poľa
Privej mi jabĺčko
Červené ako ja

Niesla si Evička
v košíčku jabĺčka,
zbadala Janička,
kývla mu zľahučka.

Janičko, čiapku daj,
ak nedáš, požičaj!
Daj za ňu Evička,
jabĺčko z košíčka.

Bielym kvitne, zeleným odvisne,
Červeným odpadne. /jablko/

Jablko ďaleko od stromu nepadá, a keď aj padne, vždy sa stopkou ku pňu obracia.

Dve sestry

... Ide, ide, príde k jabloni a tá bola celá jablkami obsypaná, kanáre až po samú zem.

"Dobrý deň, jablonka," pozdravila sa jej.

"Dobrý deň aj tebe, dievčička. Kdeže ideš, kde?"

"Idem si hľadať službu."

"A či by si aj mne neposlúžila?"

Tri zlaté vlasy deda vševeda

... "Počul som," začal kráľ, "že ideš k dedovi Vševedovi. Aj my potrebujeme jeho radu. Mali sme tu jabloň, na ktorej rástli zvláštne jablká: keď niekto z nich čo len jedno zjedol, hneď omladol, aj keď už bol len do hrobu súci. Ale už dvadsať rokov sa na jabloni neurodilo ani jedno jablčko. Opýtaj sa deda Vševeda, čo máme urobiť, aby jabloň znova zarodila, kráľovsky sa ti odmením." Plavčík prisľúbil, že sa na to deda Vševeda popýta a pobral sa ďalej.